

- تاریخ پوشاک در دوره دوم لویی چهاردهم

در این دوران فرانسه به مهد پوشاک دنیا و مد جهان تبدیل می شود.

لباس های مردانه

- الف - ژاکت (جرکین) کوتاه
  - ب - پیراهن گشاد
  - ج - رابات، جابوت یا کراوات
  - د - رابین گریو
- ه - حمایل
  - و - باسکین یا کفش کوتاه
  - ز - ژوستاکور یا کاسک

اگر با لباس های دوره اول مقایسه شود، مشاهده می گردد که تغییرات بسیار مختصری در فرم ها صورت گرفته است + به عبارت دیگر لباس های دوره اول در این دوره تثبیت می شود.

الف - ژاکت کوتاه

تقریباً تا زیر سینه و به موازات آرنج + بدون آستین + در مقایسه با دوره قبل علاوه بر بدون آستین شدن، کوتاه تر هم شد + مرسوم بود که دکمه های پایینی آن بسته نمی شد یا پیراهن از زیر آن مشخص گردد.

ب - پیراهن

گشاد و فراخ + کاملاً از زیر ژاکت مشخص بود + آستین بسیار گشاد بود و با چند بد بسته می شد + ابتدای آستین کاملاً باز بود + لباس پرچین

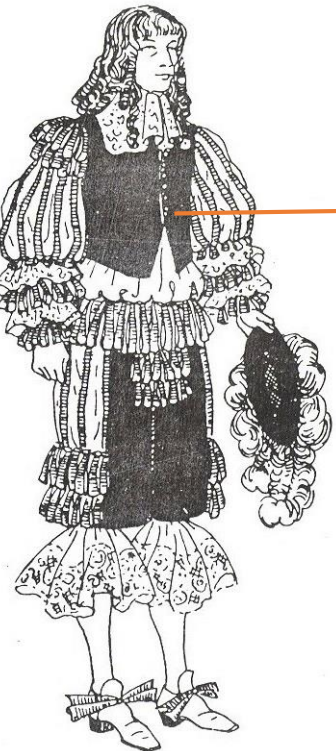
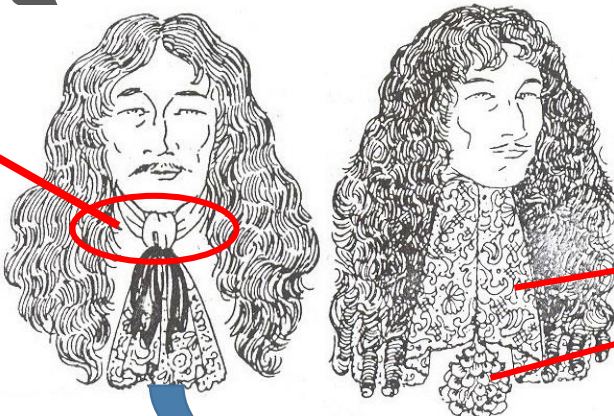
ج - رابات + جابوت + کراوات

در این دوره همانند دوره قبل از جابوت استفاده می شد + به مرور مد شد که ابتدا کروات بسته شده و سپس روی آن جابوت قرار گیرد + در این حالت کروات سترینگ یا بند کراوات از زیر جابوت خود را نشان می داد + به مرور جابوت حذف شد و فقط از کروات استفاده شد.

جابوت

کراوات سترینگ

کراوات

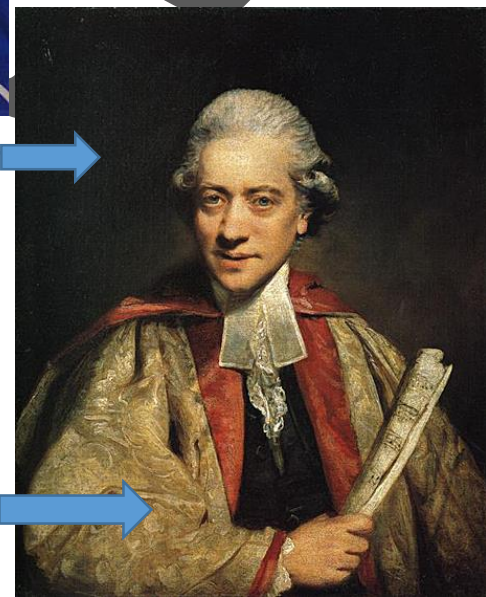

رابطات هم نوعی ساده شده از جابوت است + رابطات تور دار نیست و تبدیل می شود به پارچه ای کتانی ساده و چین دار + رابطات را قسمی از فارغ التحصیلان دانشگاهی در لباس فارغ التحصیلی می پوشند + جابوت تور دار متعلق به اساتید دکتری و رابطات متعلق به دکتری های فارغ التحصیل است.

رابطات همان نمونه ای است که در قسمت فالینگ بند در دوره لویی سیزدهم به آن اشاره کردیم و فرم آن کوچک شد و به صورت دو نوار باریک درآمد که در لباس کشیش های کاتولیک مورد استفاده قرار گرفت + استفاده از رابطات در لباس های کشیش های کاتولیک به این معنی است که او صرفاً موعظه نمی کند و می تواند کتاب مقدس را تفسیر کرده و تدریس نماید + اتفاقاً از همین مفهوم از قرن نوزدهم برای آن برای معرفی اساتید مختلف به عنوان جزئی از یک لباس رسمی استفاده شد.

چارلز برنی + ۱۷۸۱ + موسیقیدان و مدرس موسیقی در آکادمی سلطنتی + با جابوت (رابطات) دو نوار باریک

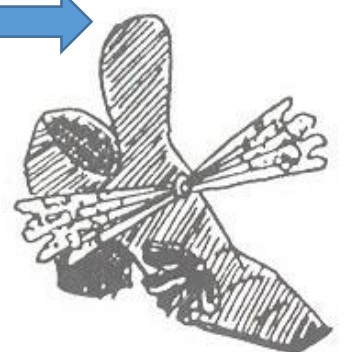
د- راین گریو

مانند دوره قبل + دامن شلواری گشاد + و دارای جیب در قسمت جلو + تقریباً در تمام طول قرن هفدهم راین گریو مورد استفاده قرار گرفت، اما پس از قرن هفدهم، دیگر استفاده نشد و صرفاً به عنوان شلوار ویژه خدمتکاران مرد درباری استفاده می شد.

چکمه و یا کفش کوتاه

پوشیدن چکمه از مد افتاد + فقط افسران نظامی چکمه می پوشیدند + چکمه های مورد استفاده این افسران نظامی همان چکمه های مورد استفاده در دوران قبل بود.

در کنار چکمه ها از کفش های پاشنه دار کوتاه مانند قبل استفاده می شد + این کفش ها مانند دوره قبل پنجه چهارگوش + سگک پره آسیاب بادی با پارچه توری آهار خورده داشت.

اما این کفش ها دو تغییر مشخص می نماید.

الف- پاشه پهن تر + کمی بلندتر می شود.

ب- رویه کفش بلند تا روی ساق پا می آید.

دو نمونه کفش امروزی و جدید برگرفته از کفش

های دوره دوم لویی چهاردهم

کفش های لویی چهاردهم از رویه مخمل و پاشنه نقاشی شده داشتند و سگک آنها

مانند سایر درباریان بزرگ نبود.

نمونه کفش با پاشنه نقاشی شده

کفش پاشنه قرمز لویی چهاردهم

هنوز مرسوم و باب بود.

امروزه این نوع کفش ها را برگرفته از

کفش های لویی چهاردهم می دانند.

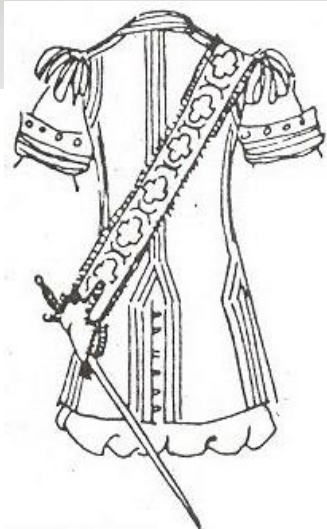

حمایل

گلدوزی شده و نقش دار

ژوستاکور

بلند تا سر زانو + آستین کوتاه(به ندرت آستین بلند با سر آستین برگردان) +

دارای دکمه تزئینی + کامل از جلو بسته نمی شود(دکمه تا کمر یا بالاتر از کمر

بسته می شد) + جیب دار + از اواخر قرن شانزدهم دامن ژوستاکور از بدن فاصله

می گرفت و عقب تر می ایستاد + برای این کار ژوستاکور کمر چین می شد

نکاتی در لباس مردان لویی چهاردهم(دوره دوم)

الف- ماف یکی از وسایل همراه مردان بود که به کمر متصل و استفاده می شد.

ب- کلاه گیس های لاولاک همچنان مرسوم بود و استفاده می شد.

ج- دستمال که از لبه جیب بیرون زده باشد از جمله ویژگی های لباس مردان بود.

د- برخی از مردان نیز از شانه سر با خود به همراه داشتند.

ه- از جمله وسایل همراه مرد انفیه دان بود + انفیه دادن ها به صورت رومیزی یه جعبه ای داخل جیب استفاده می شد + بعد ها به صورت انگستری و انگشتانه ای نیز استفاده شد + انفیه دان ها تزئین می شد و از طلا یا سنگ ساخته می شد.

و- سیبیل باریک و تابدیده در این دوره برای مردان مرسوم بود.

ز- چوب دستی باریک و مزین به پایون و کنده کاری شده از جنس طلا + نقره یا عاج نیز بین مردان مشخص مرسوم و استفاده می شد.

لباس های زنانه در دوره دوم لویی چهاردهم

الف- به حد افراط از گالان استفاده می شد.

ب- به حد افراط از تورهای طلایی و نقره ای استفاده می شد

ج- استفاده از پارچه های چاپ باتیک یا پارچه هایی که روی آنها نقاشی شده بود، مرسوم شد.

د- در طراحی و نقاشی روی پارچه برای اولین بار از سایه و روشن رنگ استفاده گردید.

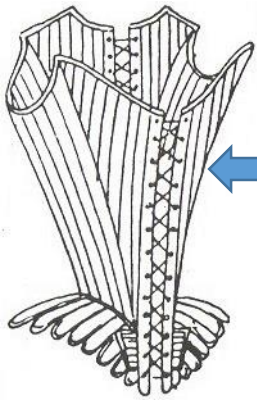
در دوره لویی چهاردهم (باروک) گل های روی لباس بزرگتر از اندازه طبیعی، در دوران لویی پانزدهم (روکوکو) گل های روی لباس کوچکتر و در اندازه طبیعی و در دوران لویی شانزدهم (نئوروکوکو) گل های روی لباس کوچکتر از اندازه طبیعی نقاشی می شدند.

مهمترین لباس های زنان در دوره دوم لویی چهاردهم

- الف- دامن زیر (لاکسر)   ب- دامن رو (فری پن)
- ج- رو دامنی (گاون رو یا لامدست)   د- کرست تنگ و چسبان رو
- ه- ترانسپارانت   و- کفش پاشنه لویی

زیردامنی ها از جنس متقال و با بافت تافته مانند دوره اول بود + فری پن هم ابریشمین و با نخ های سیمین و زرین دوخت های تزئینی داشت + بزرگترین تغییر در این دوره نسبت به دوره اول دنباله دار شدن لامدست بود + به نحوی که زنان در پاره ای از موارد دنباله لامدست را جمع کرده و بر روی دست چپ خود حمل می کردند + دنباله بلندتر لامدست نشانه منزلت و جایگاه بالاتر خانوادگی بود + باز گذاشتن لامدست و جمع نکردن آن در مجالس درباری صرفا برای خانواده درجه اول شاهی میسر بود و مابقی خاندان ها باید آن را جمع می کردند.

استفاده از کمرست های نوک تیز یا اصطلاحا نوک مثلثی که روی فری پن بسته می شد باب بود + بزرگترین تغییر در این کمرست ها بستن آنها بصورت همزمان از پشت با بند و مادگی بود(دیگر به ندرت با بند از جلو بسته می شد)

روی این کمرست ها پیراهن یا پارچه ای آزاد از جنس کتان نازک یا ساتن ابریشم حریری گونه که روی آن با دست و با دقت تمام نقاشی شده بود قرار می گرفت + به این پوشش نازک و بدن نما اصطلاحا ترانسپارنت می گفتند + ترانسپارنت با تور تزئین می شد.

جنجال ترانسپارنت بعد ها در عهد لویی شانزدهم و در کشاکش انقلاب فرانسه، یه تجویز رز برتین(اولین

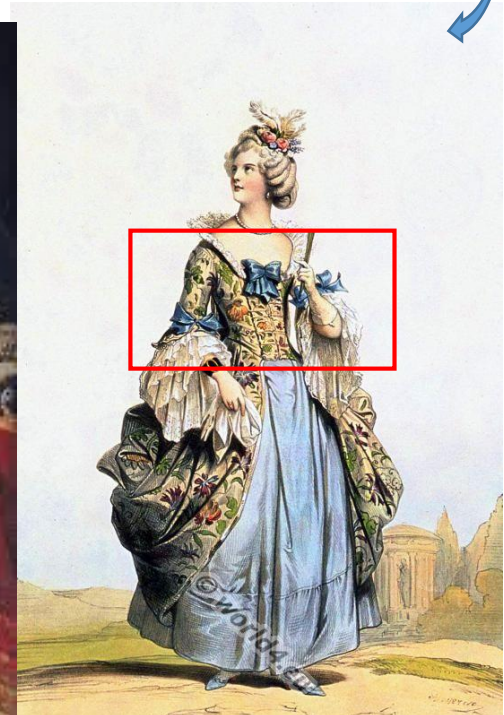
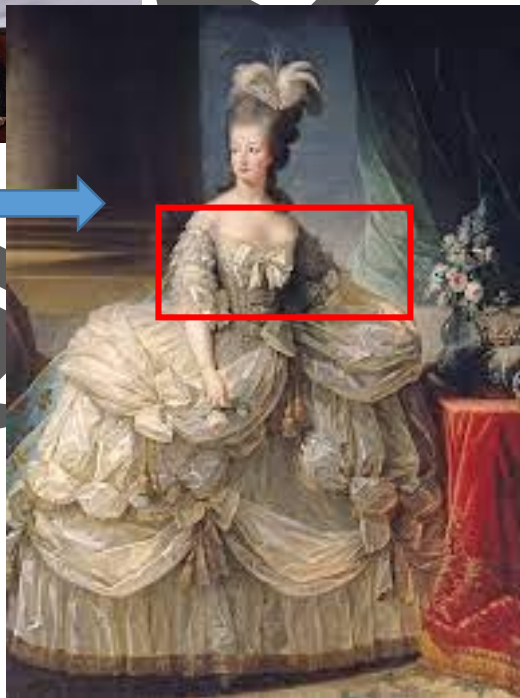
فشنیست و اتد زنده در طراحی لباس) ماری آنتوانت(ملکه اتریشی الاصل فرانس) از پیراهن دامنی ترانسپارنت بدون لباس زیر و در یکی از جشن های بالماسکه بر نین کرد که تقریبا او را عریان نشان می داد + این عمل سبب برافروختن هرچه بیشتر انقلاب فرانسه شد. لباس ترانسپارنت امروزی

اشلن

پایون های بزرگی که جلوی بالاتنه را تزئین می کرد را اشلن می نامیدند. استفاده از اشلن در دوران روکوکو و لویی پانزدهم رواج بیشتری یافت.

استفاده از اشلن در عهد لویی پانزدهم(روکوکو)

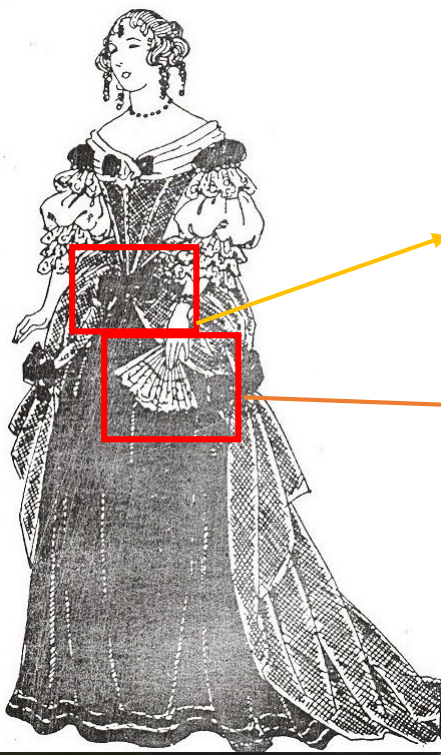
استفاده از اشلن گاهی به امتداد لامدست نیز منجر می شد و شاهد استفاده از این پایون ها در جلو پایین لباس نیز بودیم

کفش پاشنه لویی

پنجه باریک + پاشنه بلند + روکش مخمل زربفت + جواهر نشان + دارای روبان و پایون و گل کفش + از جنس پوست بزغاله + مشابه با کفش مردانه لویی چهاردهم

اشلن

برخی از نکات در خصوص لباس های زنان در دوره دوم لویی چهاردهم

الف- دستکش های از جنس پوست بزغاله با توردوزی و روکش ابریشم سفید که تا آرنج می آمد باب بود.

ب- بادبزن تمام نوری باب بود.

ج- زنان هم مانند مردان از چوب دستی تزئینی کنده کاری شده استفاده می کردند.

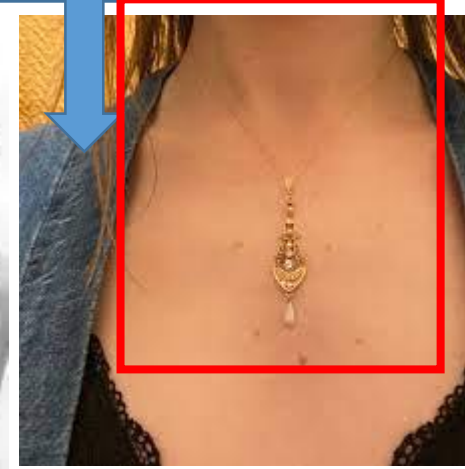
د- چتر با حاشیه شرابه دار که توسط خدمه بر روی سر نگه داشته می شد توسط زنان رده بالا و اشرافی دربار مرسوم بود.

ه- در یقه های باز لباس از گردنبندهایی با دانه های یکسان مروارید و کوتاه باب بود که استفاده می گردید.

نوع دیگری از گردنبند مروارید نشان و آویزی نیز باب شده بود که آن را برگرفته از نام یکی از معشوقه های لویی چهاردهم اصطلاحاً دلاوالیر (لویی لوالیر) می گفتند + لوالیر به گردن آویز های لوستری که شامل یک زنجیر که به آن متصل می شوند را گویند + بعد ها هنرپیشه به همین نام نیز در دهه های ابتدایی قرن بیستم نیز مجدداً از همین گردن آویز استفاده نمود.

در این دوره همچنین از جواهری مصنوعی با سنگی درخشان نیز استفاده می شد که اصطلاحاً به آن تمپل می گفتند.

تمپل ها بزرگ و خیره کننده به نظر می رسیدند اما فاقد فلز یا سنگ های قیمتی بودند.

استفاده از دکمه های جواهر نشان بر روی سرآستین یا قسمت های دیگر لباس نیز بسیار مرسوم بود.

معروفترین جواهر در اختیار دربار لویی چهاردهم قطعه الماسی به نام الماس آبی است که یکی از معروفترین و عجیب ترین الماس های جهان می باشد

الماس آبی

الماس آبی رنگ + در موزه تاریخ طبیعی واشنگتن + الماس امید هم گفته می شود + پر بازیدید ترین الماس دنیا +

افسانه الماس آبی

اصل الماس به معدن کولار در جولوکوندا هند بازمی گردد + حجم کنونی آن به ۴۵,۵۲ قیراط + از بزرگترین الماس های جهان + احتمالاً هنگام استخراج از معدن حدود ۱۱۵ قیراط بوده (سند ندارد)

یک جهانگرد فرانسوی به نام جان بابتیست تاورنیر این الماس را در سال ۱۶۴۲ با خود از هند به فرانسه برد + شایع است این الماس از جواهرات معبد سیتا بوده است که جهانگرد فرانسوی آن را به سرقت برده است + این سرقت

الماس از معبد، نفرین و لعنتی را نصیب صاحب آن نمود.

سیتا همسر راما، مورد تقدیس و توجه زنان هندی است و از شخصیت های اصلی کتاب حماسی هندو، رامایانا است. الماس از یک بت معبد سیتا به سرقت رفته بوده است.

سیتا، راما، هانومان، لاکشمانا و بهاراتا مهمترین شخصیت های حماسه رامایانا و مورد احترام هندوان هستند.

جان بابتیست الماس را لوتی چهاردهم فروخت + لویی چهاردهم دستور داد تا الماس را بتراشند و صیقل دهند، در نتیجه وزن الماس به ۶۷,۵۰ قیراط کاهش یافت.

در این زمان الماس به آبی فرانسوی معروف شد

لویی چهاردهم پس از دریافت این الماس بزرگترین شکست خود را در جنگ بدست آورد و سپس بیمار شد و در اوایل قرت هجدهم از دنیا رفت. ← عوام فرانسه اعتقاد دارند که بداقبالی اواخر عمر او به الماس آبی برمی گردد.

لویی پانزدهم الماس را به یک کارشناس به نام آندریه جاکومن سپرد تا آن را صیقل دهد و زیباتر گرداند + اما لویی پانزدهم از زیبایی الماس آبی بهره ای نبرد و بر اثر بیماری آبله مرد.

لویی شانزدهم و ملکه ماری آنتوانت در انقلاب فرانسه با گیوتین گردن زده شدند.

با انقلاب فرانسه و غارت قصر سلطنتی الماس آبی هم به سرقت رفت تا مردی به نام کادیت که آن را به انگلستان قاچاق کرده بود، دستگیر و در زندان از دنیا رفت.

الماس برای مدتی مفقود شد و هیچ کسی اثری از آن پیدا نکرد + پس از مدتی الماس جدیدی پیدا شد که فردی به نام هنری فیلیپ نام آن را الماس امید گذاشت + به نظرمی رسد الماس آبی به یک جواهرات فروش انگلیسی فروخته شده و او نیز الماس را بار دیگر تراشیده و الماس امید از درون الماس آبی فرانسوی بیرون کشیده شده بود. هنری فیلیپ یکی از صاحبان الماس هم شکست مالی سنگینی خورد و چند تن از اعضای خانواده اش را از دست داد و الماس را برای پرداخت قرض های ناشی از قماربازی به فروش رساند.

یک زن ثروتمند آمریکایی به نام اولین والش مک لین الماس آبی را خرید + اما پسرش در ۹ سالگی در یک تصادف کشته شد + دختر ۲۵ ساله اش خودکشی کرد + همسرش ورشکست شد + خودش در سال ۱۹۴۱ میلادی در یک تیمارستان از دنیا رفت.

پس از مرگ مک لین در سال ۱۹۴۹ هاری وینستون مجموعه جواهرات او را خرید و به موزه تاریخ طبیعی واشنگتن دی سی اهدا کرد.

این الماس در حال حاضر پربازدیدترین الماس جهان می باشد.

